

De Tripliciteitsheersers in de Klassieke Astrologie

Johan Ligteneigen

Auteur: Johan Ligteneigen
Ontwerp omslag: Johan Ligteneigen
Gedrukt door: www.bravenewbooks.nl

Copyright © 2014-2023 J. Ligteneigen, Lelystad, Nederland

ISBN : 978 946 480 6861

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Een uitzondering hierop vindt u direct hierboven vermeld.

De auteur heeft zijn uiterste best gedaan om dit boek voor te bereiden, gebruikmakend van tabellen, zelf geschreven software en diverse zelfontworpen spreadsheets. Ondanks deze zorg kan de auteur geen garantie bieden voor ultieme compleetheid en nauwkeurigheid van de inhoud van dit boek. Ook kan de auteur geen aansprakelijkheid van welke soort dan ook aannemen voor de gegeven interpretatie en uitwerking de planetaire- en stellaire invloeden in een persoonlijke horoskoop.

Eerder verscheen van dezelfde auteur:

De Vaste Sterren in de Astrologie, een praktische toepassing apr 2011, ISBN 978-90-823441-10
De Tripliciteiten in de Klassieke Astrologie, feb 2015, ISBN 978-90-823441-03
Klassieke Astrologie, Basisboek, Hellenistische periode, nov 2015, ISBN 978-1-326-45239-1
Astrologische Voorspellingen met het MIN-1 systeem, maart 2017, ISBN 978-1-326-95445-1
Een blik op het wereldgebeuren via de Mundane Astrologie, nov. 2017, ISBN 978-0-244-34693-5
Correctie van de geboortehoroskoop, een nauwkeurig karwei, dec. 2017, ISBN 978-0-244-64956-2
Klassieke Astrologie, Voorspelmethode, dec. 2018, ISBN 978-9-464-182-453
Via de Sterren naar de Kosmos, augustus 2021, ISBN 978-9-464-357-516 harde kft versie
Planeten in de Zodiaktekens, maart 2022, ISBN 978-9-464-487-435 harde kft versie
De Individuele Graden van de Zodiak, juli 2022, ISBN 978-946-465-0907, paperback

Bezoek de website van de auteur op <http://home.kpn.nl/jligteneigen/index.html>
of zoek via Google naar Johan Ligteneigen

Derde uitgave, Mei 2023

Inhoudsopgave

Inleiding.....	5
Hoofdstuk 1 – De indeling van de tekens en planeten	9
1.01 De leer van Ptolemeus	9
1.02 De indeling van de zodiaktekens	11
1.03 De indeling van de planeten naar geslacht	12
1.04 De indeling van de planeten naar dag en nacht	14
1.05 Het begrip SECT en de uitwerking van planeten	16
1.06 De planetary “Joys” in samenhang met het begrip SECT	19
Hoofdstuk 2 – De toekenning van de Tripliciteitsheersers	27
2,01 Inleiding.....	27
2.02 De Vuur Tripliciteit	28
2.03 De Aarde Tripliciteit.....	31
2.04 De Lucht Tripliciteit	33
2.05 De Water Tripliciteit.....	36
2.06 Een samenvatting van alle tripliciteitsheersers.....	38
2.07 De tripliciteitsheren in verband met de planetary joys	39
2.08 Niet verwarren: Tripliciteitsheersers en Decanaatheersers.....	43
Hoofdstuk 3 - Een praktische toepassing door Dorotheus v. Sidon.....	45
3.01 Inleiding.....	45
3.02 Een horoskoop van 30 maart uit het jaar 22 te Alexandrië	46
3.03 Het oudste bestaande huizensysteem: Tekens=Huizen	48

Inhoudsopgave - 4

Hoofdstuk 4 - Tijdsperioden en meer voorbeelden	55
4.01 Tripliciteitsheren en levensfasen	55
4.02 Voorbeeld-1: Prinses Beatrix	57
4.03 Voorbeeld-2: Hans Wiegel.....	61
4.04 Voorbeeld-3: Bill Gates.....	64
4.05 De rol van de gemeenschappelijke tripliciteitsheer.....	68
4.06 Voorbeeld-4: Een Nederlands astroloog	70
4.07 Voorbeeld-5: Een wonderkind	74
4.08 Levensvatbaarheid van kinderen	80
4.09 Een oproep om zelf te observeren	85
Hoofdstuk 5 - Meer toepassingen van tripliciteitsheersers.....	87
Hoofdstuk 6 - Combinaties met een moderne horoskoop.....	95
6.01 Inleiding	95
6.02 Een voorbeeld.....	96
6.03 Samenvatting	103
Appendix: Diverse tabellen	104
Overzicht van afbeeldingen	107
Alfabetische index	109

Inleiding

Welkom in de fascinerende wereld van de klassieke astrologie! Zonder nu reeds al te diep in te willen gaan op de oorsprong en de ontwikkeling van de klassieke astrologie, de Hellenistische astrologie zo u wilt. Dit is voorbehouden aan het grote boek over de klassieke astrologie dat ná dit boek het licht zal zien. Het boek dat nu voor u ligt, behandelt slechts één deelonderwerp uit die kolossale schat van informatie die de Ouden ons hebben nagelaten. Toch is het weer niet slechts één deelonderwerp, want elk begrip dat behandeld wordt, raakt automatisch weer andere uitgangspunten die de Ouden hebben geformuleerd. Vaak zijn dit begrippen die u reeds kent, op andere momenten zult u zien dat er nieuwe informatie is, nieuwe informatie die eigenlijk heel oude informatie is, maar die in de loop der eeuwen verloren is gegaan, soms bewust doordat anderen hun eigen visie hebben heen gelegd over datgene dat reeds eeuwen bestond, daarna is die oude informatie vervormd en verbasterd totdat die uiteindelijk verdween. Veel van die “nieuwe” inzichten zijn in de afgelopen eeuwen verloren gegaan, omdat de oorspronkelijke geschriften vernietigd werden door oorlogen of rampen en slechts (zeer) gedeeltelijk nog te restaureren waren. In de afgelopen 20 jaar is er echter veel gebeurd. Diverse knappe koppen die zowel verstand hebben van de astrologie als van klassieke talen, zoals het Grieks of Latijn of Arabisch, hebben zich verenigd in werkgroepen en hebben vele oude werken vertaald naar het Engels, zodat ze nu voor het grote publiek beschikbaar zijn.

Van deze ontwikkelingen kunnen wij nu de vruchten plukken en naarmate men de schatkist van de Ouden verder opent en ontgint en de informatie tot zich neemt, komt men tot het besef dat wij nog steeds niet zoveel weten als de Ouden reeds wisten. Er zijn nog tientallen, wellicht honderden oude werken niet ontdekt, gerestaureerd en vertaald, werken waarvan de klassieke astrologen hopen dat ze nog enkele geheimen zullen onthullen, waarmee ook de nu bestaande teksten kunnen worden aangevuld en beter verklaard kunnen worden.

Inleiding - 6

In de hieronder afgebeelde figuur ziet u een eenvoudige tijdlijn uit de Hellenistische periode, die ongeveer begon in het jaar 100 voor Chr. en die eindigde zo rond de 5^e eeuw na Chr. De meeste veronderstellingen van de mensen die de oude werken hebben vertaald, gaan er van uit dat de astrologie zich in een zeer korte tijdsperiode heeft ontwikkeld en dat die periode ongeveer begon in de eerste eeuw v. Chr. zonder hier nu al te precies te willen zijn. Met een “korte tijd” bedoelt men dan ongeveer 100 jaar. Daarna had de astrologie zijn uitgangspunten gekregen, waren er diverse modellen opgezet en begon men daadwerkelijk op praktische wijze ermee te werken. Verderop in dit boek zult u de verwijzingen tegenkomen van Hellenistische auteurs die hun boeken publiceerden en die van vele voorbeelden waren voorzien, zodat wij kunnen spreken van een zeer snel geëvolueerde leer, alsof die al het ware in één keer was “uitgevonden”.

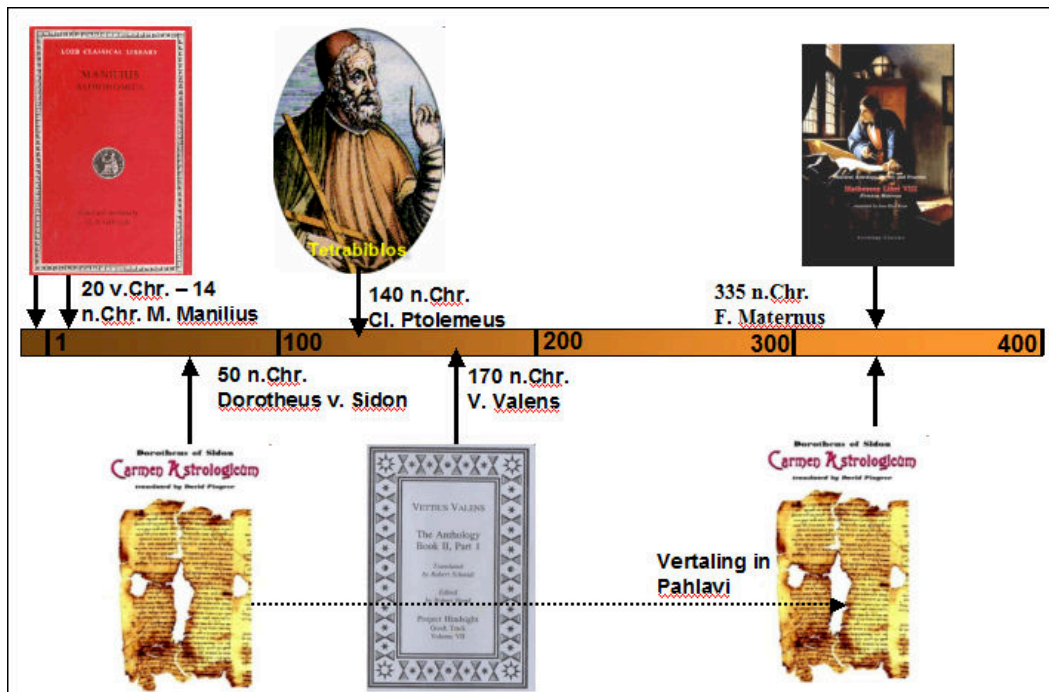

Fig.1. Tijdlijn van de Hellenistische astrologie.

Er zijn momenteel discussies gaande binnen de kring van klassieke astrologen of de astrologie destijds was “uitgevonden” in een bijzonder korte tijdsperiode of dat de klassieke astrologie langer nodig had om zich te vormen en ontwikkelen. Ik zal aan die discussie niets toevoegen in het huidige boek, wellicht is dat voorbehouden aan het volgende boek over de klassieke astrologie.

Als wij echter enkele oude boeken in het vizier houden, zoals de *Phainomena* van **Eudoxus** (ca. 360 v.Chr.) die de constellaties beschreef en de vaste sterren die deel uitmaakten van die constellaties, maar ook de werken van **Hipparchus** (ca. 150 v.Chr.) die zuiver astronomisch waren, dan ligt daar een grote bron van “inspiratie” en onderzoek voor latere astronomen en astrologen. De meeste astronomen waren tevens astroloog, dus de raakvlakken waren zeer intens. Van beide auteurs zijn de werken niet bewaard gebleven. Echter **Aratus** (ca. 270 v.Chr.) herschreef het werk van Eudoxus en dát boek is wél bewaard gebleven en is ook verkrijgbaar in de Engelse taal. En juist uit dát boek onderzocht de grote astronoom Hipparchus de daarin vermelde posities van de vaste sterren en hij nam waar dat van elke ster de posities in 100 jaar tijd ca. 1 graad verschoven waren. Al die waarnemingen van Hipparchus zijn helaas ook niet bewaard gebleven, maar **Claudius Ptolemeus** (ca. 140 v.Chr.) had ze wél ter beschikking en die ging daar weer verder mee aan de slag en zo ontstond de *Syntaxis* (*Almagest*) en de *Tetrabiblos*, van waaruit de verdere astrologie eeuwenlang kon putten. Laatst genoemde boeken zijn ter beschikking in vele talen.

Zo ziet u dat enkele “voorlopers” wellicht toch hebben bijgedragen aan dat veronderstelde “korte moment” waarin de astrologie zich als een “Big Bang” heeft gemanifesteerd. Ptolemeus maakte deel uit van die tijdsperiode, maar ook andere astrologen, zoals **Vettius Valens**, **Firmicus Maternus** en de astrologen die vóór hen leefden, zoals **Marcus Manilius** en **Dorotheus van Sidon** van wie de werken in de afbeelding hierboven zijn getoond in de tijdlijn.

Daarnaast zijn er heel veel andere astrologen bekend uit deze periode tussen ca. 100 v. Chr. en 400 na Chr. van wie de werken beetje bij beetje worden ontgonnen en vertaald. Daartussen zitten enkele spectaculaire werken, zoals de *Apotelesmatica* van **Hephaistio** uit Thebe (ca. 5^e eeuw na Chr.) waarvan nu onomstotelijk vast staat dat hij 1-op-1 citeerde uit het werk van Dorotheus van Sidon, zodat nu vele ontbrekende fragmenten uit Dorotheus’ werk kunnen worden ingevuld. Dit wetende en de andere fragmenten uit Hephaistio’s werk kennende, betekent dit dat Dorotheus’ oorspronkelijke werk ook passages bevatte die wij nog niet eerder kenden, ook tekstuele passages, want Dorotheus schreef het geheel in vers en op rijm. Om de metriek van zijn gehele werk in stand te houden, sprak Dorotheus op verschillende manieren over aspecten tussen planeten. De ene keer als planeten die elkaar onderzoeken (“scrutinize”), de andere keer als planeten die getuigenis aan elkaar afleggen (“witness”) en nog enkele varianten, die allemaal gewoon hetzelfde betekenen: aspecten tussen planeten, inclusief de conjunctie. Dit zijn dan weer verrassende conclusies, waardoor waarschijnlijk enkele eerdere boeken op dit punt geschreven zullen moeten worden. Opmerkelijk en verrassend.

Inleiding - 8

Dit boek doet een uiteenzetting van de basisprincipes die vooraf gaan aan het model van de Tripliciteitsheersers, zoals die door de Ouden werden gedefinieerd.

Wij beginnen vanaf het begin: het mannelijk en vrouwelijk van de zodiaktekens, het mannelijk en vrouwelijk van de planeten, dag- en nachtplaneten, sect, de “Joys” van de planeten, ofwel de plaatsen van hun vreugde in de horoskoop en daarna volgt de synthese van de Tripliciteitsheersers.

Na dit alles worden diverse voorbeelden gegeven, te beginnen met een horoskoop uit het boek van Dorotheus uit het jaar 22 na Chr. Hierna volgen voorbeelden van personen uit onze huidige tijd, zodat u de zaken herkenbaar krijgt.

Ook maakt u kennis met het oudste huizensysteem dat er is en door de Ouden op praktische wijze werd gehanteerd, namelijk het “tekens = huizen” systeem.

Hierna volgen andere belangrijke zaken, zoals een indeling van het menselijk leven in drie grote delen en elk deel wordt beheerst door één van de drie Tripliciteitsheersers. In de specifieke voorbeelden wordt gekeken naar welvaart en voorspoed, de voorbeelden volgend uit het werk van Dorotheus en Valens.

Ten slotte wordt de invloed van de Tripliciteitsheersers genoemd op andere levensgebieden dan alleen welvaart, via een systeem van een Perzisch astroloog.

Kortom, om dit éne specifieke onderwerp van de Tripliciteitsheersers goed te verklaren en van voorbeelden te voorzien, wordt u noodzakelijkerwijze geconfronteerd met andere basisprincipes die onontkoombaar zijn in de klassieke astrologie. Zo hangen veel zaken strak aan elkaar, maar ze zijn logisch, het is berekenbaar, het is tastbaar, concreet. Zo kennen de klassieke astrologie-beoefenaars deze leer: geen vaagheden of veronderstellingen of aannames die niet bewijsbaar zijn en waarvan er zoveel zijn geïntroduceerd in de periode van de New Age in de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw. De New Age heeft een hele grote verdienste op haar conto, omdat het de astrologie en vele andere gerelateerde zaken onder het grote publiek heeft gebracht en dat op wereldwijd niveau, niets dan lof.

Toch is er ook veel onzin geïntroduceerd in diezelfde periode en die is klakkeloos aangenomen door het veelal onwetende en naïeve publiek, te denken aan Maanknoppen en reïncarnatie, Zwarte Zon en –Maan, Heliocentrische astrologie, enkele planetoïden en zo nog wat meer.

Klassieke astrologie is rigide, het biedt een stevige structuur en als middel om de astrologie voor het eerst te leren, is het uitermate geschikt. Later kan men dan zijn of haar horizon verbreden en andere terreinen verkennen.

H1. De indeling van de tekens en planeten

1.01 De leer van Ptolemeus

Om bij de basis te beginnen, dient men te weten hoe de zodiaktekens zijn ingedeeld naar geslacht, dient men te weten welke tekens verbonden zijn met de dag en de nacht, maar dat geldt evengoed voor de planeten. Ook dient men te weten welke planeten heerser zijn over welke zodiaktekens, maar ook welke planeten zich erg prettig voelen in een bepaald teken, maar ook het omgekeerde, waar voelt een planeet zich slecht en minderwaardig. Dit is werkelijk het begin en is in feite eersteklas basisschoolkennis te zijn, maar toch is dat niet zo. Er zijn zeer veel astrologiebeoefenaars die er geen weet van hebben en zelfs astrologen die het systeem van val en verhoging en sect niet kennen.

In de vele werken die inmiddels uit de Hellenistische periode bekend en vertaald zijn, worden deze basisprincipes soms bijzonder kort en bondig verklaard, heel vaak wordt dit allemaal opgesomd in twee of drie zinnen, alsof die auteurs er van uit gingen dat dit reeds tot de basiskennis behoorde en geen verdere verklaring behoefde. Hiertoe behoren Dorotheus van Sidon¹, maar ook Vettius Valens². Firmicus Maternus³ besteedt er wel veel ruimte aan in zijn werk *Matthesis*, Boek-2. Andere auteurs besteden er veel minder ruimte aan, alsof alles verondersteld wordt bekend te zijn.

Claudios Ptolemeus⁴ geeft in de *Tetrabiblos* een zeer mooi en ruim opgezet overzicht van alle basisprincipes en wel in heel boek-1 van zijn oeuvre dat uit vier boeken bestaat. Ondanks dat Ptolemeus geen praktiserend astroloog was en velen hem nu zien als een kamergeleerde, heeft hij toch een enorme staat van dienst, omdat hij in staat is geweest als geen ander om alles overzichtelijk en goed ingedeeld te beschrijven. Hij was hierin niet volledig, maar dat geeft hij zelf toe in zijn inleiding en ook verderop schrijft hij dat bepaalde zaken té omvangrijk zijn om te beschrijven en hij daar van af ziet. Beetje vreemd, dat wel, maar in z'n tota-

Hoofdstuk 1. De indeling van de tekens en planeten - 10

liteit is de Tetrabiblos een machtig werk. Ik zie dit boek als de tempel van wijsheid en kennis, al is die niet allesomvattend, maar geen enkel afzonderlijk boek van de Ouden dat ik gelezen heb en dat zijn er zeker 30 stuks, bieden geen totaalpakket van alle zaken en al helemaal niet netjes ingedeeld.

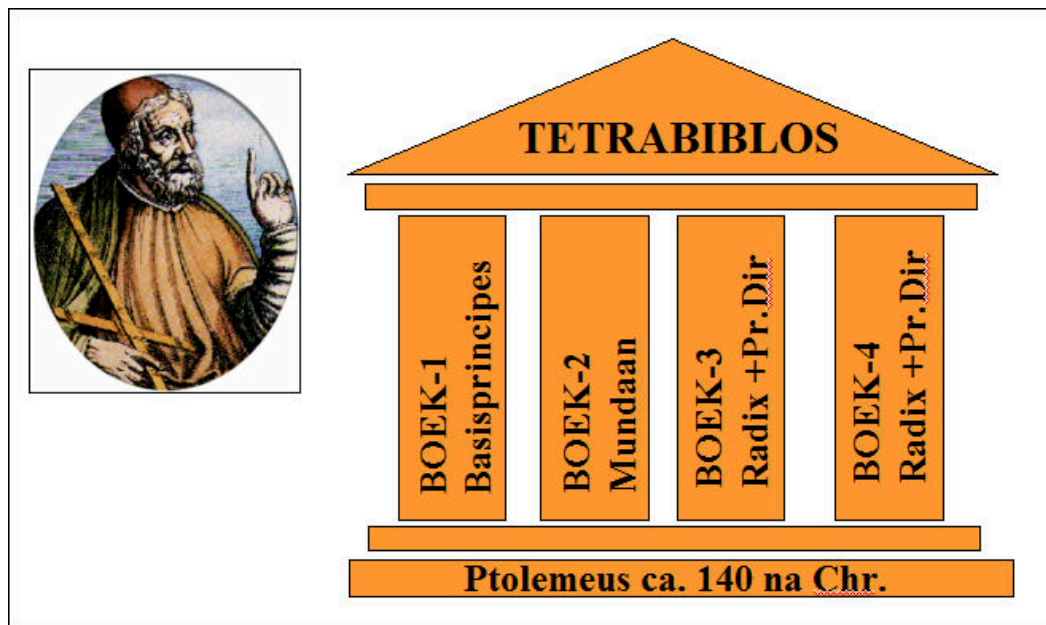

Fig. 2. De Tetrabiblos van Claudios Ptolemeus.

Ik heb altijd in lezingen verteld en ook in mijn tijdschrift Zaniah verkondigd dat de Tetrabiblos verplichte stof moet zijn voor elke beginnende astrologiebeoefenaar, zeker diegene die de klassieke astrologie wil bestuderen.

Een goede Nederlandse vertaling bestaat er niet, omdat de bestaande Engelstalige versies ingewikkelde vaktermen gebruiken die helaas niet goed werden vertaald. De Nederlandse versie die werd uitgegeven door J.B. Gieles bevat ook veel fouten, maar die versie is niet meer te verkrijgen, tenzij die ergens op het internet wordt aangeboden. Voor een goede Engelstalige versie kunt u terecht via voetnoot-4. Er is ook een versie van Robbins⁵ en van Robert Schmidt.⁶

In de toekomst heb ik zelf gepland om een "geïllustreerde Tetrabiblos" uit te geven, die de vertaalde tekst naar het Nederlands bevat, maar met veel verklarende tekeningen, schetsen, tabellen, formules e.d. Hopelijk kan die versie in 2017 het licht zien.

1.02 De indeling van de zodiaktekens

Volgens de teksten in de Tetrabiblos⁷ volgt hier een uiteenzetting van de indeling van de zodiaktekens, later gevolgd door die van de planeten.

Onder de twaalf tekens zijn er zes die mannelijk heten en overeenkomstig zijn met de dag. De overige zes zijn vrouwelijk en hebben overeenkomsten met de nacht. Ze zijn gerangschikt in afwisselende volgorde, de een na de ander, zoals de dag wordt opgevolgd door de nacht en zoals het mannelijk wezen is gekoppeld aan het vrouwelijke. Het begin van de zodiak behoort aan het teken Ram, zoals eerder in de Tetrabiblos is vermeld en dit beginpunt komt overeen met het snijpunt van de ecliptica (de baan de Aarde om de Zon, ofwel de Zon om de Aarde geocentrisch gezien) en de equator (de evenaar die onze Aarde verdeelt in het Noordelijk- en het Zuidelijk halfrond).

Het vocht en de warmte die samenhangen met de lente vormen de essentiële bestanddelen van het leven en het nieuwe leven begint doorgaans in de lente. Aangezien het mannelijke regeert en het actieve principe voorrang heeft over het passieve, zijn de tekens Ram en Weegschaal daarom mannelijk en hebben overeenkomsten met de dag. Deze tekens beschrijven de cirkel van de Equinox en vanaf die tekens vinden de grootste veranderingen plaats. De tekens die daar direct op volgen, zijn vrouwelijk en hebben overeenkomsten met de nacht. En de rest volgt dáár weer op, afwisselend als mannelijk en vrouwelijk. Heel simpel en logisch allemaal en dit leidt tot de volgende indeling:

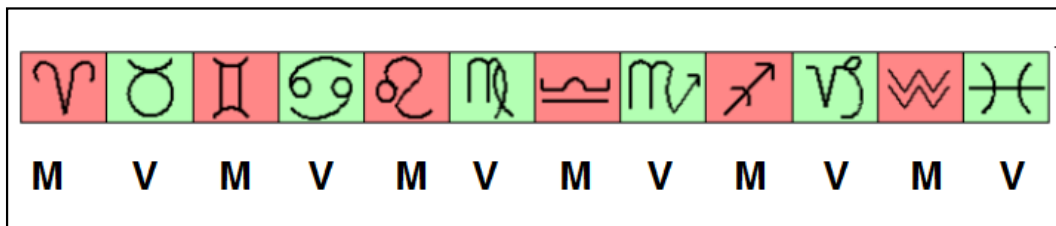

Fig. 3. De Indeling van de zodiaktekens naar mannelijk en vrouwelijk.

Dit zal geen verrassing zijn en vindt men terug in elk astrologisch leerboek. Belangrijk om te weten is dat de mannelijke tekens allemaal overeenkomstig zijn met de dag en de vrouwelijke tekens met de nacht. De reden hiervoor is ook door Ptolemeus netjes verklaard in de Tetrabiblos.

Hoofdstuk 1. De indeling van de tekens en planeten - 12

1.03 De indeling van de planeten naar geslacht

Volgens de teksten in de Tetrabiblos⁸ worden de zeven klassieke planeten ingedeeld naar mannelijk en vrouwelijk. Dit brengt ons al direct naar de tegenstelling tussen de moderne astrologie en die van de Ouden. In het wereldbeeld van de Ouden waren de planeten Uranus, Neptunus en Pluto nog niet ontdekt. Men moest dus werken met de planeten die zichtbaar waren en met de Zon en de Maan. Dit betekent dat men de beschikking had over de Zon, de Maan, Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus. Dit zijn de zeven klassieke “planeten”. In het jargon van de astrologen zijn Zon en Maan ook “planeten”. Zelfs het Pars Fortuna en de Maansknoop worden onder de planeten gerangschikt, om de driedeling te benadrukken: “planeten”, “zodiaktekens” en “huizen”.

Ptolemeus schrijft: “.. er zijn twee primaire geslachten: mannelijk en vrouwelijk. Het vrouwelijke geslacht neemt voornamelijk deel aan de vochtige invloed. **De Maan en Venus zijn daarom vrouwelijk**, aangezien hun eigenschappen voornamelijk vocht brengend zijn...”.

Dit zal voor u geen verrassing zijn. De Maan en Venus hebben grote invloed op de vochthuishouding van het lichaam en reguleren de cyclus bij de vrouw, beheersen baarmoeder en de interne geslachtsorganen van de vrouw.

Ptolemeus vervolgt: “... **De Zon, Saturnus, Jupiter en Mars worden mannelijk genoemd...**”.

En verder: “.. **Mercurius is gemeenschappelijk aan beide geslachten**, want op sommige tijden brengt hij droogte en op andere weer vocht en hij brengt dit op gelijke manier tot stand...”. Hiermee hebt u de indeling naar geslacht bij elkaar.

Mannelijk				Beide	Vrouwelijk	
						

Fig. 4. De indeling van de planeten naar geslacht.

De hierboven gegeven indeling is de primaire indeling, een soort essentiële indeling van de planeten. Maar de planeten kunnen ook van geslacht veranderen al naar gelang de positie in de horoskoop.